

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 1 iulie 2010 — Danske Svineproducenter/Justitsministeriet

(Cauza C-316/10)

(2010/C 234/45)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Danske Svineproducenter

Pârât: Justitsministeriet

Întrebarea preliminară

Articolul 249 al doilea paragraf CE [în prezent articolul 267 al doilea paragraf TFUE] și articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 1/2005⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97, precum și dispozițiile articolului 3 literele (f) și (g), coroborate cu punctul 1.1 litera (f) și cu punctul 1.2 din capitolul II, precum și cu Partea D din capitolul VII din anexa I la acest regulament, se interpretează în sensul că este interzis statelor membre să adopte reglementări naționale care conțin cerințe detaliate privind înălțimea interioară în timpul transportului, înălțimea în vederea inspecției și densitatea încărcării?

⁽¹⁾ Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97, JO 2005, L 3, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 3.

Acțiune introdusă la 7 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-342/10)

(2010/C 234/46)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Koskinen și R. Lyal)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin instituirea și prin menținerea în vigoare a unei reglementări potrivit căreia dividendele plătite fondurilor de pensii străine sunt supuse unei impozitări discriminatorii, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European;

— obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În Finlanda, dividendele percepute de fondurile de pensii străine fac obiectul unui regim fiscal mai strict decât cel aplicabil în cazul fondurilor de pensii finlandeze. Acestea din urmă sunt supuse unui regim specific (cel prevăzut de „elinkeinoverolaki”, Legea privind impozitarea activităților profesionale), iar cota de impozitare ce li se aplică este stabilită diferit decât în cazul altor persoane juridice. Potrivit articolului 6a din „elinkeinoverolaki”, nu sunt impozabile decât 75 % din dividendele pe care acestea le percep și, întrucât cota impozitului pe profit este de 26 %, cota efectivă de impozitare a acestora este de 19,5 %. În plus, potrivit articolului 7 și articolului 8 alineatul 1 punctul 10 din „elinkeinoverolaki”, organismele finlandeze de asigurări de pensii pot beneficia de o deducere fiscală a cheltuielilor și a pierderilor suferite pentru a dobândi sau păstra venituri, precum și a obligațiilor în materie de pensii. Or, în cazul în care sunt percepute de un fond de pensii străin, astfel de dividende fac obiectul unei rețineri la sursă în valoare de până la 28 %. În ceea ce privește fondurile de pensii stabilite în statele membre și majoritatea fondurilor de pensii din țările AELS care fac parte din SEE, dividendele sunt impozitate cu 19,5 %, însă fondurile de pensii străine nu au dreptul la aceleași deduceri.

Pe lângă baza de impozitare mai largă, cota de impozitare aplicabilă în Finlanda în ceea ce privește dividendele transferate în străinătate dezavantajează fondurile de pensii străine care își oferă serviciile unor clienți finlandezi, plasându-le într-o poziție defavorabilă din punctul de vedere al concurenței. Tratatul discriminatoriu aplicat acestor fonduri face ca investițiile acestora în societățile finlandeze să fie mai puțin rentabile și mai puțin atractive, reducând de asemenea posibilitatea întreprinderilor finlandeze de a obține de la aceste fonduri un aport de capital. Aceasta constituie o restricție contrară articolului 63 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, precum și articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European. Tratatul discriminatoriu al fondurilor de pensii străine nu poate fi justificat de niciunul dintre motivele invocate de Republica Finlanda.